

Per la resta de jornada tranqui-la, bon sopar i a dormir. Segon dia: Divendres 12 de setembre: ens llevem, anem a comprar el pa, esmorzem i a escalar que falta gent (val a dir que no hi havia saturació d'escaladors, ans el contrari). Els companys Xavi

Gaudes i un mateix s'ensigalen per trobar la via, GUAIÀIA en el sector SALT D'EN BARBER: no la vàrem trobar, és possible que el camí es faci des del pàrking de Les Moles i no des del sector ESTRETS segons recomana les ressenyes.

La resta de companys escalen en el sector ESTRETS vies esportives a l'ombra i al costat mateix del riu.

Per allà les 16/17 h. quan comença a tocar l'ombra al sector LES MOLES uns quants ens hi atensem, mentre la resta es queden a rebentar els avantbraços.

Un servidor i el company Xavi fem "La passió per la birra" i la parella friki Manel/Núria romanen unes vies més a l'esquerra.

Bé, just abans d'acabar la via "Passió per la birra" i en el tercer i penúltim llarg de 5c, el qui us escriu cau efectuant un pèndul del CARAJÓ. Resultat: 4 punts en el colze dret i contusions vàries a l'esquena. El rescat per part dels companys d'escalada fou professionalment del tot excel·lent i molt ben coordinat pels membres veterans Manel, Núria i Xavi assistits per la resta de companys.

La jornada va acabar en el dispensari de Gandesa amb el resultat abans esmentat.

El tercer dia:.....bé de la resta dels dies us farà cinc cèntims el company Carles Babiloni.

Aprofito el moment d'escriure aquestes quatre ratlles, per agrair de nou a tots els companys d'aquesta sortida a PORTS el seu recolzament així com de la seva professionalitat i solidaritat en que varen actuar.

Salut
Jordi S.

Vàrem començar tard, massa tard per tres cordades. El Xavi i jo provaríem de trobar la via i la veritat és que va costar. Després de pujar uns 35 mt. sense trobar una xapa vaig muntar la reunió en un petit arbret. El Xavi va pujar i tots dos junts tampoc aconseguíem trobar la maleïda via. Quan estàvem a punt de deixar-ho estar, uns 6 metres a la dreta vaig veure una xapa "estupenda" i una mica més a dalt la 2na reunió.

Una vegada trobada la via, ja no té pèrdua i en general poca dificultat encara que té trams molt macos (l'entorn i el paisatge són absolutament recomanables).

Nota: No busqueu la reunió d'abans de l'últim llarg, l'heu de muntar en un arbre que hi ha just a l'entrada de l'estreta xemeneia del darrer llarg. Aquest és el pas clau d'aquesta via, una vegada ets dintre la xemeneia ja no té problema, el problema (en el meu cas) va ser entrar dintre.

Ja hem acabat? Nooo!!! S'ha de baixar. El Xavi i jo fem una "petita" excursió per mirar de trobar una canal per baixar però no la trobem, se'ns fa tard i el més segur és rapelar per la mateixa via. Després de tres ràpels sortim per un corriol a mà dreta de la via fins al coll on en Jordi ens esperava des de feia estona, ja era fosc. Baixada cap el cotxe amb l'ajut dels frontals, sopar de germanor i cap a casa.

P.D. Si feu aquesta via un dia de calor porteu més aigua de la que normalment feu servir ja que la seva orientació i localització converteixen el lloc en un veritable forn.

Salut.

I Escalada "Als Ports"

Dissabte 13 de Setembre de 2003

Després d'una nit d'insomni, per les notícies que havia rebut des de Tarragona, i d'aproximadament 230 Km. vaig arribar, per fi, al Càmping "Els Ports" on els companys havien passat una nit moguda.

Quan vaig poder comprovar l'estat d'en Jordi (i gràcies a que és un tio molt valent) se'm va treure l'angoixa. Vàrem anar a esmorzar a Arnés, i encara que havíem de marxar aquell mateix dia, tindríem temps de fer una via a la zona de "Les Gronses".

Ens vàrem dividir en dos grups. Per una banda en Manel i la Núria provarien sort en una via desequipada i la resta (3 cordades de 2 escaladors) aniríem cap a l'extrem sud de la paret on ens esperava "La Via més Fàcil del Món", 200 tm de conglomerat amb una dificultat màxima de 4c.

I Escalada "Als Ports"

Després de l'incident del Jordi (Ufff), per l'últim dia vàrem quedar 4 persones, el Manel i la Núria, el Diego (amic meu) i un servidor, el Rafa ("novato" d'aquest any).

Per acabar la jornada dels Ports vàrem decidir fer via esportiva i marxar aviat.

Després de mirar les ressenyes vàrem trobar una zona a l'ombra, que ens anava fantàsticament bé després de la calor del dia abans. La zona és una antiga cantera de marbre.

Al arribar ens vàrem començar a preparar, i quan vàrem estar llestos van arribar uns nens en bicicleta i van decidir quedar-se a mirar, fins que es van avorrir.

Segons les ressenyes hi havia vies de tots els nivells, des de 4c a 7b aprox. (sense llibre i de memòria es difícil). El meu company i jo vàrem decidir realitzar un